

MUSTÁRMAG

A csömöri evangélikus gyülekezet lapja • 30. szám

2014. KARÁCSONY

ÁLDOTT ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!

Urunk, most karácsonykor kérünk Téged, önmagunkért és minden keresztyén testvérünkért, minden jóakarátú emberért, mindazért, aki nyugtalan és aki keres.

Adj nekünk szemet, hogy a Gyermekekben fölismerjük Isten mosolyát.

Adj új szívet nekünk, hogy befogadjuk Őt, hogy megértsük üzenetét. Végül adj erős, élő lelket, hogy elkísérhessük az Urat, hogy nyomába léphessünk minden nap, az elkövetkező év során, amely előttünk áll.

SUENENS BÍBOROS IMÁDSÁGA

KRISZTUSRA VÁRUNK

Nem tudjuk, mi jön: titok a holnap.
Némák a titkok, nem válaszolnak.
Rejlő ködükbe szemünk nem láthat. . .
De elültetjük kis almafánkat,
Bízva, hogy kihajt, gyümölcsöt terem.
Titok a jövő. Sürget a jelen.

Nem tudjuk, mi jön. Titok a holnap.
Némák a titkok. Nem válaszolnak.
De a ma int, hogy híven szolgáljunk,
Mert tudjuk, ki jön,
Krisztusra várunk.
Ha hirtelen jön, ha észrevétlen,
Munkában leljen, ne resten, tétlen!
Testvérek terhét vállalja vállunk!
Mert tudjuk, ki jön:
Krisztusra várunk.

TÚRMEZEI ERZSÉBET

KARÁCSONY ÜNNEPÉN

„Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba.” (Jn 1,9)

Most, amikor december elején írom ezt a kis áhítatot, a vásárcsarnokokat, áruházakat már napok óta belengi a karácsonyi zene, és elborítja a színes szalagok, ajándécsomagok mindent átjáró áradata. Hiába, készülni kell a karácsonyra, ami nagy üzlet a kereskedőknek, nagy rohanás a vásárlóknak, az ajándék-keresőknek.

Megéri elszenvedni évről-évre a kellemetlenségeket, mert úgyis a vége a fontos – a meghitt ünnep, a csendes, nyugodt néhány nap, a családi együttlét, a Jézusra figyelés áhítata. Elolvassuk Lukács evangéliumából a születésről szóló részt, énekeljük a szép karácsonyi énekeket. A sok tennivaló között olyan jó elképzelni ezt a békességes képet.

Így azonban ez a mi elképzelt, idealizált karácsonyunk lesz: a békességgel, megnyugvással, pihenéssel, szeretettel, kisjézussal, pásztorokkal, angyalokkal, barikákkal.

Jézus valósága más. A szállásról kizárva a trágyszagú istállóban született meg, mert már a születésekor sem volt számára hely. Abba a világba jött, ami nem fogadta be, amiért mégis az életét adta. Nincs itt semmi szépítésnek helye, Jézus valósága az élet egyetlen értelmes lehetősége a maga nyers valóságában. Isten eljövetele a világba az egyetlen világosság, aminek fényében valóban megláthatjuk

az utunkat, az életünket. Vele akarunk találkozni karácsonykor.

Pilinszky János egy rádióriportban beszélt arról, hogy a vallásos embernek kétszer kell rátalálnia a hitre. Először gyermeki ártatlansága idején, másodsor pedig úgy rátalálni a hitre, hogy az egy félelem teli, személyes dráma gyümölcseként jelentkezzen. Azt hiszem, ez a „dráma” lehet számunkra a fordulópon. Az Úrral találkozás drámája, megrázkódtatása. Hiszen aki szembetalálkozik vele, mást nem tehet, csak térdre borulhat, mert átéli azt a szeretetet, amivel utánunk nyúl az Atya Jézusban.

Találjuk hát rá az elképzelt szép karácsonyunkban Jézusra, hadd legyen ő a mi békességünk, megnyugvásunk, szépségünk. Térdeljünk oda, az értünk jövő Urunk betlehemi jászla mellé és adjunk oda mindent neki.

Imádkozzunk! Szerető Uram! Add, hogy karácsonykor veled találkozhassem a családi együttlétben, rokonaim szemében, egyedüllétem csendjében. Jövel Uram Jézus! Ámen.

Áldott, békés, boldog karácsonyt kívánok mindenkinek!

JOHANN GYULA

Amikor a félelem és aggodás sötétsége borul az életünkre, akkor lép be létünkbe reggeli napként Istenünk: a segítő és a pásztor. Isten megszabadítja azokat, akik még fogságban vannak, és akik még vakok, azokat látóvá teszi. Szeretettel telve csak azt kívánja, hogy gyermekei legyünk.

Suriname-ből

HUSZONÖT ÉVE TÖRTÉNT...

Igencsak gazdag volt történelmi fordulatokban a huszonöt évvel ezelőtti esztendő. A kelet-német menekültek befogadása, az osztrák-magyar határ megnyitása, a berlini fal leomlása, a romániai forradalom, és az itthoni rendszerváltás eseményei mind történelmi leckék lesznek (lettek) a ma iskolásainak számára.

Mindannyiunk életében vannak olyan helyzetek, amikor szíven üt és megelevenedik egy-egy bibliai íge. Számomra az 1989. év karácsony előtti napjai voltak ilyen emlékezetesek. Ünnepek előtti sietségben sürgölődtem a konyhában, s szokásom szerint szólt a rádió, amikor szinte kővé váltam a beolvasott hírtől: Romániában forradalom tört ki, s a rettegett Ceausescu diktátor-házaspár szökésben van...

„Hatalmas dolgokat művelt karjával: szétszórta a szívük gondolatában felfuvalkodottakat; uralkodókat fosztott meg trónjuktól, és felmagasztalta az alázatosokat...” (Lk 1,51–52) dübörögtek szívemben Szűz Mária énekének jól ismert szavai, hogy a döbbenet után az én szívem is Máriához hasonlóan ujjongjon. A hihetetlen történelmi fordulat hallatán olyan magától értődő volt számomra az Úr Ábrahámhoz intézett szava: „Van-e valami, ami az Úrnak lehetetlen?” (1Móz 18,14)

Reményteljes és örvendező karácsonyunk volt, egészen addig, amíg a Kistarcsai Szeretetotthon egyik idős lakója át nem adta Péternek a marosvásárhelyi evangélikus lelkésznek, Molnár Jánosnak az üzenetét. (Molnár János lelkész édesanyja a szeretetotthon lakója volt akkor.) Az üzenet így szólt: „A gyülekezetem is, családom is éhezik, nincs mit ennünk. Ha módotokban áll, segítsetek!” Az üzenet szívhez szóló volt, a segélykérést nem lehetett nem meghallani...

S miközben mi, felnőttek latolgattuk, fontolgattuk a segítségnyújtás lehetőségeit és módzatait, csodálatos, tette kész fiataljaink – fontolgtatás helyett – elindultak adományokat gyűjteni.

A mai „negyvenes” ifiseink (ma családapák és anyukák) akkor középiskolások voltak, és éppen karácsonyi szünetük volt. Vakációjuk napjait azzal töltötték, hogy házról házra járva elmondták a marosvásárhelyiek segélykérését, és mindenhol megnyitkáltak a szívek. Sehonnan, egyetlen házból sem küldték el őket üres kézzel!

Mire mi, „megfontolt” felnőttek észbe kaptunk, fiataljaink már a telepakolt talicskáról (!) rakodták le a krumplit, zöldséget, almát, lekvárt, lisztet, cukrot, szalonnát, kolbászt a garázsban...

December 30-án Péter a Magyar Ökumenikus Szeretetszolgálathoz fordult, hogy az adomány célba juttatásának lehetőségeiről érdeklődjön. A szeretetszolgálat vezetője (már akkor is) *Lehel László* evangélikus lelkész volt, akitől megtudtuk, hogy január 2-án indul a Vöröskereszttel közös konvoj, és a Magyar Ökumenikus Szeretetszolgálat (MÖSZ) autójával a csömöriek adománya is elszállítható. Fél teherautónyi élelmiszert tett ki a csömöriek küldeménye.

MAROSVÁSÁRHELYI GYŐZELEM EMLÉKMŰ

Az események felgyorsultak, az összegyűlt pénz-adományt haladéktalanul be kellett „váltani” a Vöröskeresztnél vérplazmára, és a szeretetszolgálat kérte Pétert, hogy menjen kísérőként velük...

Az út nem volt veszélytelen – azokban a napokban még lövések is dördültek, és több katonai, fegyveres ellenőrző ponton kellett átjutniuk. De a Gondviselő „angyalainak parancsolt felőlük” és a szállítmány épségben megérkezett: az élelmiszer a marosvásárhelyi gyülekezetbe, a vérplazma a kórházba, a csömöri evangélikus lelkész a végén pedig az otthonába. Megható köszönő levél is érkezett gyülekezetünk számára Molnár János lelkésztől, amelyben leírta, hogy az élelmiszert testvériesen elosztották: valamennyi felekezetnek jutott belőle, még az ortodox testvérek is részesültek a csömöriek küldeményéből.

Az a Jézus, akit karácsonykor ünnepelünk, ma is figyelmeztet bennünket:

„Éheztem, és ennem adtatok, szomjúhoztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok engem. Meztelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, fogoly voltam, és eljöttetek hozzám. (...) Bizony mondom néktek, amennyiben megcselekedtétek eggyel az én legkisebb atyámfiái közül, én velem cselekedtétek meg.” (Mt 25,35–36.40)

BEMUTATKOZIK A HATODÉVESÜNK

„A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által.” (2Tim 1,14)

Bemutatkozásom címének a konfirmációs emléklapomon álló ígét választottam. A Timóteushoz írt második levél idézett verse mindig elkísért, bárhová vezetett is az utam. Most is, amikor a csömöri gyülekezetbe kerültem hatodéves lelkészjelöltként, igyekszem ezt a Pál apostol tollából származó tanácsot megfogadni, iránymutatásként mindig szem előtt tartani.

A nevem *Pápai Attila*, Orosházán születtem 1987-ben. Iskolai tanulmányaimat az Orosházi Evangélikus Általános Iskola és Gimnáziumban végeztem. 2005-ben érettségiztem, majd egy rövid szegedi kitérő után jelentkeztem a budapesti Evangélikus Hittudományi Egyetemre.

Életem meghatározó évei voltak a németországi és a svájci ösztöndíjas évek. A 2010/11-es tanévet a Lutheránus Világszövetség ösztöndíjasaként Erlangenben töltöttem Németországban, az utána következő évet pedig a bázeli Theologisches Alumneum Alapítványának köszönhetően Svájcban. Mindkét év rendkívül

sokat gyarapított a megszerzett ismeretek terén és lelkiekben is.

Hazatérésem után az alberti, majd a budavári gyülekezetben végeztem lelképásztori munkatársi szolgálatot.

Az *út* motívuma néhány éve hangsúlyosan jelen van az életemben. Arra kérem most itt, e sorokban is a gyülekezet tagjait, hogy szegődjenek mellém társnak az utam csömöri szakaszán és imádkozzanak velem együtt, hogy Isten áldásával, neki tetsző módon tudjam végezni szolgálatomat a gyülekezet épülésére, történjen az kicsik vagy nagyok, fiatalok vagy idősek között.

Isten áldását kívánom az adventi időszakban a gyülekezet életére, hogy elcsendesedéssel, önvizsgálattal és örömmel tudjunk készülni a Megváltó jöttére, aki az új, örök élet reményét hozza nekünk.

PÁPAI ATTILA

ATTILA A NOVEMBERI CSALÁDOS ISTENTISZTELETEN EGY LÁMPÁSSAL ILLUSZTRÁLTA AZ IGEHIRDETÉSÉT

ÚJRA ITTHON

Szeptember első vasárnapján, az istentiszteleten újra közöttünk volt gyülekezetünk egyik „családtagja”, akit már nagyon vártunk haza: az orgonapadnál *Csisztu (Kocsis Krisztina)* szolgált. Az alábbi interjúban egyéves, németországi ösztöndíjáról, kint átélt élményeiről és itthoni terveiről faggattam hazaérkezése után. Az itt olvasható szöveg eredeti, hosszabb változata gyülekezetünk honlapján jelent meg.

– *Herfordban, az ottani Egyházzenei Főiskolán tíz hónapot töltöttél 2013 októberétől ez év júliusáig. Mit tanultál ott?*

– A főiskola fő profilja az egyházzene, én is azt tanultam. Az eredeti elképzelés szerint elvégeztem volna a teljes Bachelor-képzést (alapképzés), de elég hamar rájöttem, hogy nem szeretnék négy teljes évet külföldön eltölteni, így végül vendéghallgatói státusz szerint folytathattam tanulmányaimat.

– *Csak elméleti képzésben részesültetek, vagy volt gyakorlatotok is?*

– A teljes kint töltött idő egy nagy gyakorlat volt, szinte szó szerint. Nem hallgattam egy elméleti tárgyat sem (a főiskola egyébként is gyakorlat-orientált), így csak gyakorlati órákra jártam, ami azt jelenti, hogy minden órán aktívan zenéltünk a legkülönbözőbb hangszereken. Az orgonán, kórusvezetésen, éneklésen kívül teljesen új volt számomra a dobolás, illetve vadászkürtön is elkezdtem tanulni.

Ami a szakma éles helyzetben való alkalmazását illeti, novembertől egészen ottlétem végéig Herfordtól három városnyira, Porta Westfalica-ban egy kis templomban voltam orgonista. Ebben a kis gyülekezetben vasár- és ünnepnapokon egy-egy főistentiszteletet tartottak, melynek látogatottsága a gyülekezethez tartozók számához mérten siralmasnak mondható, az átlagos létszám 6-20 fő között mozgott (érdekességképpen: ez évben huszonzét konfirmandus volt). Emellett munkakörömhöz tartozott még péntekenként két idősek otthonában tartott istentisztelet hangszeres kísérete is.

Mindezekon kívül a főiskola óriási előnye az itthoni képzéssel szemben, hogy az órákon elsajátított tudást mindig valamilyen liturgia vagy koncert keretében gyülekezet, illetve közönség előtt is megmutathattuk, így rögtön gyakorlati tapasztalatot is szerezhettünk.

– *Hogy érzed, a szakmán belül miben gazdagodtál?*

– Az evangélikus egyházzenenek teljesen új te-

rületeit ismerhettem meg, illetve a már ismert területeken belül új irányokat mutattak meg nekem, így sokat bővíthettem addigi ismereteimet, készségeimet. Megtapasztalhattam például, milyen egy rezes együttes tagja lenni, vagy éppen egy rezeskar kíséretében gyülekezeti éneket énekelni. Emellett minden félévben egy egész estés koncert résztvevőjeként zenekaros egyházi művekben énekelhettem.

A meglévő tudás gyarapítása, úgy érzem, kihat az itthoni egyházi szolgálataim egészére is. Új irányokat mutattak a gyülekezeti énekek kíséretében, a különböző darabok játékában, egy-egy zenedarab értelmezésével kapcsolatban.

– *Hogyan látod ezek után az itthoni helyzetet úgy szakmailag és egyházilag, mint a személyes szemüvegen keresztül?*

– Talán a legszembetűnőbb különbség az volt, hogy szakmailag egyértelműen magasabb színvonalat képviselnek, a gyülekezetben való tevékenységek, kántori feladatok nem merülnek ki a főistentiszteleten való orgonálásban.

Kint egy kántor anyagi problémáktól mentesen él, főállásban (!) dolgozik, ami itthon sajnos, csak elég kevés gyülekezetben fordul elő.

De, és itt a de! A németek (és ez leginkább a nyugati részre jellemző) alapvető hidegségét leszámítva is a gyülekezetekben nem tapasztaltam olyan ösztöndíjhoz hasonló mértékű támogatást, az emberi kapcsolatok olyan mértékű ápolását, vagy annak igényét, mint bármelyik magyar gyülekezetben. Ez a tendencia sajnos hatványozottan érezhető akkor, ha az ember kilép a templomi padból és kimegy a városi életbe. Az emberek, a szomszédok nem beszélgetnek egymással, bezárkóznak a saját kis világukba.

Ki kell azonban azt is emelnem, hogy mindez a főiskolai környezetre egyáltalán nem volt jellemző. Ez talán azzal magyarázható, hogy a negyvenöt hallgató között nyolc különféle nemzetiségű volt, így ott különösen jól működött az egymást való segítség.

– *Hazaérteztél. Mik az itthoni tervek?*

– Nyári hazaköltözésem után elkezdtem a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen az eddig tanult szakom, az egyházzene legfelső képzését, a doktori iskolát. Ezen túl egy budafoki református általános iskolában tanítok egyházi éneket, és két énekkar megalapításának feladata is rám vár. Mindezek mellett a biztonságot adó csömöri gyülekezetben szolgálok tovább, valamint idővel a családalapítás gondolatával is kacérkodunk immáron újdonsült vőlegényemmel.

– *Csömörön a kántori szolgálat mellett visszaveszed az énekkart is?*

– Igen, úgy tervezem, hogy teljes erőbedobással folytatom a szünet előtti szolgálataimat, remélhetőleg sikerrel alkalmazva a kamatoztatott külföldi tanulmányokat. A kántorizáláson és kórusvezetésen túl is vannak még ötleteim a gyülekezet zenei életének gazdagítására, de ezek megvalósításához még időre van szükség. Mindenesetre biztos állíthatom, hogy a magyarországi gyülekezetek között Csömörnek nagyon szerencsés helyzete van, én is szerencsésnek érzem magam, hogy egy ilyen zenekedvelő, összetartó, aktív gyülekezetben szolgálhatok!

BODA ZSUZSA

AZ ÉNEKKAR CSISZTU VEZETÉSÉVEL A NOVEMBERI CSALÁDOS ISTENTISZTELETEN SZOLGÁL

FINN TESTVÉRGYÜLEKEZETI KAPCSOLAT

2015 júliusának első napjaiban a loviisai finn testvérgyülekezetünkből egy csoport érkezik Csömörre. Szeretettel várjuk azoknak a jelentkezését, akik szívesen részt vennének a finn-magyar testvérgyülekezeti kapcsolatban és tudnának finn vendéget fogadni néhány napra. Két év múlva a csömöriek lesznek a „sorosok”, és utazhatnak Finnországba. Kérjük, jelezzék a lelkészi hivatalban Johann Gyula lelkésznel (tel.: 06 20/824-2074), vagy a finn testvérkapcsolat felelősénél, Solymár Eszternél (tel.: 06 30/922-3114) a részvételi szándékukat.

MEMENTÓ

FÖLDES ENDRE SÍRJA A CSÖMÖRI TEMETŐBEN

Most, amikor az első világháború kitörésének századik évfordulójára emlékezünk, nem lehet soha feledni azokat a hős magyar katonákat, akik az első világháború harcmezéjén életüket adták hazájukért.

Vándor, ha erre jársz, állj meg egy pillanatra a Hősök terén az emlékműnél és az első világháború halottainak nevét elolvassa emlékezz a hősökre.

Sajnos az első világháborút követte a második világhégés. Sok hősi halottja volt a második világháborúnak is. A csömöri lakosok emlékezetében örökké kell, hogy éljen Földes András (Fischer Andor) volt Árpád utcai lakos emléke, aki a település első hősi halottja volt a második világháborúban.

Tanult fiú volt, értelmes, szimpatikus, vallásos, hazaszerető egyéniség. A Szovjetunió területén esett el, a csömöri temetőben helyezték örök nyugalomra. Szobra ott áll a csömöri evangélikus temetőben, ahol jövőbe látó tekintettel néz falujára.

Méltóságteljes megjelenésével figyel hazájára, amelyért életét adta.

Örök nyugalommal kívánunk neki a településen lakó utódok nevében méltó kifejezéssel: „A haza mindenek előtt”. Az ő cselekedetére ez volt jellemző.

VITÉZ DÖMÖTÖR ZOLTÁN REHABILITÁLT HONVÉD

KÉPEK A TEMETÉSŐL

VEDD ÉSZRE, HA ADNAK!

„KérjeteK, és adatik nektek, keressetek és találtok, zörgessetek és megnyittatik!” (Mt 7,7)

Az adventi forgatagban, egy ködös, budapesti napon munkába siettem az aluljárón át.

Nem vagyok az a típus, aki lépten-nyomon megsegítem a kéregetőket. Valami alapján szelektálok: őszinte tekintet, szép muzsika vagy egy eredeti ötlet, ami megállásra vagy elgondolkodásra készíti a járókelőt....

(A *Fedél Nélkül* című újságot minden hónapban keresem, megveszem, mert fontosnak tartom, hogy *tudjunk mi is elfogadni*, még akkor is, ha egy koszos kéz nyújtja át nekem a versekkel teli, őszinte újságot....)

Ezen a hideg, ködös reggelen megállásra készítetett valami. Miközben fémpénzt kerestem kabátom zsebében, a velem szemben álló, didergő hajléktalan férfi mélyen a szemembe nézett és így szólt: „Isten áldja meg lépteit!” Megköszöntem az áldást, majd tovább siettem. Boldog volt a szívem a ködös, esős, nyers időjárás

ellenére, hiszen ezt a jókívánságot az „én hajléktalanom” azon a reggelen *komolyan gondolta!*

Befogadtam-e, befogadtál-e már valaha egy ilyen kívánságot?

Ha be tudod engedni ezeknek az egyszerű, de szívből jövő szavaknak az értelmét a szívedbe és hagyod, hogy *végigrezegjenek benned*, fantasztikus örömet élhetsz meg! A jókívánság, nem csak egy közhely, hanem a másik ember sorsára mondott *áldás*, valós felszabadító erő, fantasztikus ajándék – ha elfogadod.

Sokszor nem halljuk meg vagy kézlegyintéssel fogadjuk ezeket a jókívánságokat, mert valójában mást: nagyobb ajándékot, látványosabbat, „csillogóbbat” várunk.

Hétköznapjainkban panaszkodunk, hogy „a másik nem ad nekünk eleget”, „nem adja azt, amit várok”... Pedig nem feltétlenül párunk, környezetünk szűkmarkúságával van a gond, hanem a bennünk lévő képzeletbeli fallal. *Nem az adással van a gond, hanem mentális torlászainkkal, amelyek meggátolják a befogadást.*

Nemcsak az válik nincstelenné, aki nem tud adni, hanem az is, aki büszkeségből, felsőbbrendűségből vagy éppen kisebbrendűségi érzései miatt *képtelen elfogadni*, azaz kapni.

Vedd észre és nyisd meg szíved, amikor adnak... Isten áldja meg lépteid!

SOLYMÁR ESZTER

GONDOLATOK NEM CSAK KARÁCSONYRA

Ez a világ olyan, mint egy puzzle. Ha egymás mellé kerülünk, Isten országa kezd kirajzolódni, de csak akkor, ha bele tudunk simulni egymás „hajlataiba”. Az embertársaim erényeit és hibáit ki kell tudjam egyenlíteni a sajátjaimmal. Ez csak összefogásban valósulhat meg, ha mindenki tudatosan vállalja, hogy a másokra is szükség van – legyen bármilyen kicsi darabocska – ahhoz, hogy teljes legyen a mozaik.

Böjte Csaba

Minden embernek kell legyen egy feladata ebben az életben – kötelességen belül, vagy azon felül is talán –, mert különben nem lenne értelme annak, hogy él. Minden embernek kell legyen egy feladata, egy titkos küldetése, mely Istentől való.

Wass Albert

GYEREKOLDAL

A KARÁCSONY TITKA

A názáreti József és Mária jegyesek voltak. Az Úr kiválasztotta Máriát, és egy nap elküldte hozzá angyalát, Gábritelt. Mária nagyon megijedt, de az angyal így szólt hozzá:

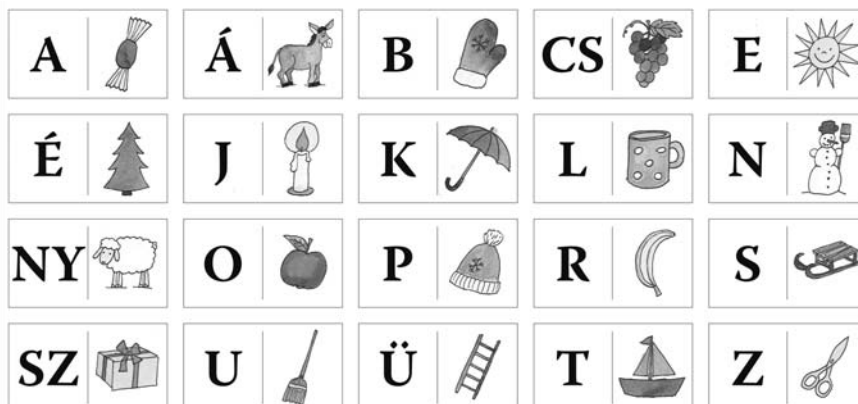
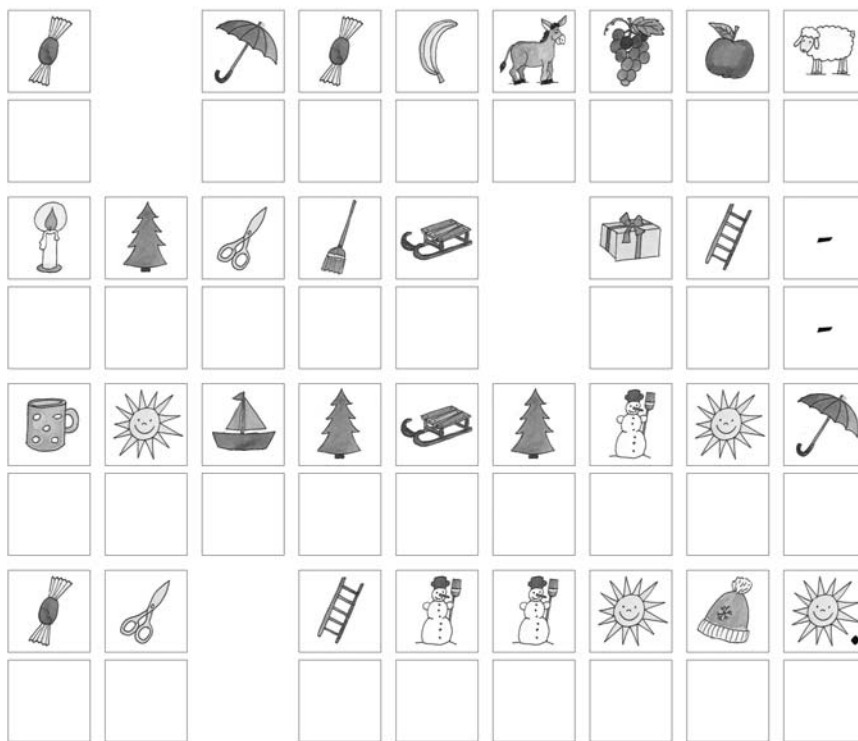
– Ne félj! Hamarosan fiad fog születni. Nevezd őt Jézusnak! A Magasságos Fiának fogják őt mondani, és uralkodásának nem lesz vége.

Pár hónappal később Augustus császár népszámlálást rendelt el. Az uralkodó ugyanis tudni akarta, hányan élnek a birodalmában. A népszámlálás miatt

minden embernek abba a városba kellett mennie, ahol született.

József felültette Máriát egy szamár hátára, és elindultak Betlehembe. Azonban mire odaértek, már egy szálláson sem volt számukra hely. Egy fogadós végül megsajnálta őket, és megengedte, hogy az istállóban, a szalmán megszálljanak. Itt született meg Jézus, az Isten Fia még azon az éjszakán.

Fejtsétek meg a titkosírást!

RAJZ: JENES KATALIN

GYÜLEKEZETI KRÓNIKA

VISSZATEKINTÉS A 2014. ÉV GYÜLEKEZETI ESEMÉNYEIRE

JANUÁR

Január 20–24-ig tartottuk idén az ökumenikus imahetet Csömörön. Az első este a katolikus templom várta az együttimádkozni vágyó testvéreket, ahol *Eszes Zoltán* baptista lelkipásztor szolgált. Másnap a mi templomunk adott helyet az alkalomnak, amikor is *Seben Glória* tavalyi hatodévesünk prédikált. Szerdán ismét a katolikus lelki hajlék nyitotta ki ajtaját – *Johann Gyula* evangélikus lelkész volt a soros igehirdető. Csütörtökön a baptista imaházban *Görbe József* római katolikus plébános adott lelki útavalót, míg a záró napon – ismét a mi templomunkban – *Esztergály Előd* református lelkipásztor szolgált. Ez utóbbi alkalmon gyülekezetünk énekkara is bizonyosságot tett Istenről.

FEBRUÁR

Az ifjúsági körünk egy hideg szombaton a konfirmandusokat teadélutánon látta vendégül. A fiatalok farsangi találkozója idén is sok vidám jelmezes közreműködésével zajlott az imaházban.

MÁRCIUS

Az idei farsang utolsó vasárnapján *Veli-Matti Hynninen*, finnországi testvérgyülekezetünk, a loviisai gyülekezet nyugalmazott lelkésze hirdette Isten ígését. A 31. zsoltár 6. verse alapján tartott prédikációját *Solymár Eszter* tolmácsolta. A március 2-ai vasárnap délelőtt Veli-Matti köszönet-prédikációnak nevezte igehirdetését, amelyben hálát adott Istennek mindazért a sok szépért, a barátokért és a megszámlálhatatlan élményért, amely őt hozzánk, csömöriekhez köti. Hiszen a több évtized alatt a két gyülekezet tagjai szinte hazajártak egymáshoz, az imádság közös nyelve pedig a nyelvi és földrajzi akadályokat is képes volt legyőzni.

2–9. között tartottuk 64. alkalommal a hagyományos farsangi imahetünket. Vendégünk volt a héten *János Zsuzsanna* hévízgyörki lelkész, *Török Anett* erdőkertesi lelkész, *Mekis Ádám* esperes Acsházi, *Domokos Tibor* – volt hatodévesünk – Fancsalról, *Bódi Emese* tanárnő az EHE-ről, *Kertész Géza* nyugalmazott lelkész, *Selmecezy Lajos* monori lelkész, és *dr. Varga Gyöngyi* teológiai tanár az EHE-ről. Kö-

szönjük a sok segítséget az előkészületekben és a sok finom süteményt.

8-án „Láss, ne csak nézz!” volt a mottója az északi egyházkerületi ifjúsági napnak Nyíregyházán. Az egynapos rendezvénynek a Túróczy Zoltán Evangélikus Általános Iskola adott otthont. Ifjúságunknak egy tizenkét fős csapata is részt vett a jól sikerült alkalmon.

VARGA GYÖNGYI A CSÖMÖRI TEMPLOM SZÓSZÉKÉN

29-én tartottuk a csömöri egyházi kórusok ökumenikus találkozóját a baptista imaházban, a római katolikus, baptista és evangélikus énekkarok részvételével.

ÁPRILIS

Április 4–6-ig az idei teológus passióra készülő teológus csoporttal voltak egy kicsit együtt az ifiseink. A böjti időszak csendes, Isten-kereső időszakának mély, intenzív időszaka volt a nagyhét, benne az istentiszteletek és a passióolvasások.

Közösségünk kisebbjei és felnőtt tagjai az idei húsvétvasárnap napsütéses délelőttön ünnepelhették a feltámadás ünnepét. A Vasárnapi iskolában az alkalom elején elbúcsúztattuk idei konfirmandusainkat, akik ekkor voltak utoljára a vasiban. A húsvétvasárnapi ünnepi istentisztelet liturgiájában ez alkalommal is ifjúságunk tagjai szolgáltak. Az igehirdetés után kórusunkkal közösen énekeltük az Evangélikus énekeskönyv egyik húsvéti énekét, majd az énekkar egy kétnyelvű – szlovák és magyar versszakú – korált adott elő.

25. és 27. között gyülekezetünk konfirmandusai a főtí kántorképzőben készültek a vizsgára és az úrvacsorára a lelkész és az ifjúság segítségével.

MÁJUS

Május 4-én és 11-én volt gyülekezetünkben a konfirmandus vizsga és úrvacsorai istentisztelet. Nyolc konfirmandus testvérünk élhetett életében először az úrvacsora szentségével. A szép ünnepen megáldottuk a 25, 50 és 60 éve templomunkban konfirmáltakat is. Hetven évvel ezelőtt nem volt konfirmáció! Köszönjük a jubiláns alkalom megszervezését *dr. Ákoshegyiné Krizsán Anna* testvérünknek.

A 16-ai hétvégén vendégünk volt loviisai testvérgyülekezetünk új lelkésze, *Seppo Apajalahti* és kedves felesége. A vendéglelkész volt a vasárnap igehirdetője, köszönjük *Solymár Eszter* hűségese fordítói szolgálatát.

18-án gyülekezeti kórusunk részt vett Nagytarcsán az egyházmegyei kórustalálkozón, ahol tizenhárom másik kórossal – ami körülbelül 270 énekest jelent – énekeltünk együtt.

25-én, vasárnap reggel a Vasárnapi iskola helyett családi istentiszteletet tartottunk a templomban. A szüleikkel, nagyszüleikkel, rokonaikkal érkező vasárnapi iskolások és iskolai hittanosok kíváncsian és izgatottan érkeztek. Az istentisztelet liturgiájában mind a három vasis csoport besegített: a kicsik a „Zengd, lelkem ez új reggelt” kezdetű énekhez készítették papírból illusztrációkat, a középső- és nagycsoportosok közül pedig többen a maguk írt imádságokat olvasták fel.

Május 31-én az egyházkerületi missziói napon Dabason jártunk, ahol a jeles előadók között örömmel hallgattuk *Fábri István* előadását is.

JÚNIUS

4. és 6. között ismét megszerveztük református testvéreinkkel a szokásos pünkösdi evangélizációs

A VASISOK FELTÁMADÁS ÜNNEPÉT JELKÉPEZŐ MAKETTEL

napjainkat. Idén *Matyó Lajos* zsámbéki és *Wagner Tamás* győri református lelképásztorok valamint *Sághy Balázs* domonyi evangélikus lelkész voltak az igehirdetőink.

8-án emlékezetes közös koncerten énekelt énekarunk a csömöri Vox Animi kórusral a templomunkban.

15-én ismét a Bulgárkert árnyas fái alá szerveztük a csömöri keresztyén felekezetek közös tanévzáró istentiszteletét a diákok és szüleik, valamint a hitoktatók és pedagógusok számára.

21-én délután újra bringás istentisztelet volt a templomunk mellett. Ezen az alkalmon *dr. Fábri György* egyházkerületi felügyelőnk szolgált.

JÚLIUS

Június 30. és július 3. között szép napokat tölthetünk harmincöten a Tolna megyei Keszőhidegkúton az idei vasis táborunkban. Köszönjük a sok segítséget *Leának* és *Glóriának*, az ifiseknek, *Tóth Ilonkának*, *Kavecsánszki Magdinak* és *Kecskésné Aradi Évának!*

21–26-ig idén is Nagyvelegen tartottuk az ifúsági táborunkat huszonöt résztvevővel. Szép, tartalmas, léleképítő és erősítő napokat tölthetünk együtt a fiatalokkal.

AUGUSZTUS

5. és 11. között gyülekezeti csoportunkkal a német testvérgyülekezetünknel jártunk St. Michaelisdonnban. Nagyon tartalmas programokon vettünk részt az együtt töltött hét során. Megismerkedtünk az új lelkésszel, *Felipe Axt* lelkész úrral, a német vendégfogadók új családjaival és örültünk a régiekkel való találkozásnak. Német testvéreink 2016-ban lesznek Csömörön a vendégeink. Köszönjük *Mátyásné Nagy Éva* és *Mátyás Sándor* szervező és csoportvezető munkáját.

Augusztus 20-án délelőtt 10 órától várta közös ökumenikus imaóra a híveket a helyi Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat a Szlovák ház udvarán szépen kialakított szabadtéri „templomba”. Az imaalkalmon a római katolikus, az evangélikus és a református gyülekezetek vezetői szolgáltak rövid igehirdetésekkel, a Vox Animi vegyeskar énekelt, és ismét *Takács László* emlékei, történetei tették személyessé az emlékezést. Délután a községi ünnepen *Pröhle Gergely* helyettes államtitkár, evangélikus

országos felügyelő ünnepi beszédét hallgathattuk meg.

31-én ismét örömmel vettünk részt az ökumenikus horgászversenyen – az eleinte esős idő sem tudta elvenni a résztvevők lelkesedését.

SZEPTEMBER

Szeptember első vasárnapján, 7-én, a vasárnapi iskolai alkalom helyett tanévnyitó, családi istentiszteletet tartottunk a templomban. Az úrvacsorai alkalmon *Johann Gyula* lelkész prédikált, a liturgiában *Pápai Attila*, az új hatodévesünk, valamint a vasárnapi iskolások vettek részt. Az énekeket ifjúságunk zenészei kísérték hangszereken. Hagyományainkhoz híven az úrvacsoravétel előtt a még nem konfirmáltak térdepelhetek az oltárhoz áldásért.

A TANÉVNYITÓ ISTENTISZTELET LITURGUSAI

Az idei piliscsabai gyülekezeti hétvégénket, szeptember 19–21-ig tartottuk. Különböző korosztályok vettek részt a közös és időnként párhuzamosan futó alkalmakon. Családok, szülők gyerekekkel, nagyszülők unokákkal. Kórus, ifi, néhány konfirmandus, bibliakörösök, öregifisek. Vendégünk volt *Török Anett* erdőkertesi lelkész, aki megismertetett minket missziói egyházközsége életével, kihívásaikkal, örömeikkel. Másik kedves vendégünk a szeptember elején, az orgonapadot ismét elfoglaló, Németországból hazatérő kántorunk, *Kocsis Krisztina (Csisztu)* volt. A hétvégénket 2015. szeptember 18–20-ig ismét megszervezzük, és már most szeretettel biztatunk mindenkit az eljövételre.

Szeptember folyamán megkezdődött az új munkaév gyülekezetünkben. A Vasárnapi iskola, az ifi és a felnőtt bibliaóra kivételével – amelyek egész évben folyamatosan tartják alkalmait –, újraindultak gyülekezeti csoportjaink.

OKTÓBER

Október 11-én többen részt vettünk az országos evangélicizáción a Deák téren.

KÉSZÜL A HÁLAADÓ TERMÉNYOLTÁR

Újra elindult ebben a hónapban, az úgynevezett konfirmandus szülők csoportja, amelyet a konfirmandus gyermekeink szülei számára szerveztünk. A találkozásokon a gyermekek kísérése mellett számos, ezt a korosztályt érintő és érdeklő témával foglalkozunk.

12-én önkormányzati választáson vettünk részt Csömörön. Isten áldását kívánjuk *Fábri István* polgármester és a megválasztott képviselőtestület munkájára.

Október utolsó vasárnapján két istentiszteleten is hálát adtunk mindazért a sok ajándékért, amelyet idén Teremtőnkől kaptunk. A 9 órakor kezdődő családi istentisztelet a „hála” téma köré épült. A rendhagyó igehirdetés első részeként a kiscsoportosok jelenlévő tagjai a teremtés hat napját idézték fel egy színes tabló elkészítésével. Ezek után a vasis gyerekek a föld szebbnél szebb terményeivel – zöldségekkel és gyümölcsökkel – „öltöztették fel” az aratási hálaadó oltárt. A fél 11-kor kezdődő úrvacsorai istentiszteleten *Pápai Attila* hatodéves teológiai hallgatónk hirdette Isten ígését felhívva a gyülekezet figyelmét: Isten mindig a legtöbbet adja nekünk, nem csak a szükséges minimumot. Észre vesszük-e? Hálát adunk-e érte? – elgondolkodtató kérdések ezek.

A nagytarcsai és cinkotai testvéreinkkel közös reformációi istentiszteletünket idén a cinkotai templomban tartottuk, igehirdetőnk *Baranka György* nagytarcsai lelkész volt, az előadást *dr. Orosz Gábor Viktor*, az EHE tanára tartotta a reformáció üzenetének aktuális kérdéseiről.

Október 31-én délután református testvéreinkkel ünnepeltük reformáció ünnepét a templomunkban.

Az alkalmon Johann Gyula szolgált igehirdetéssel, amelynek alapigéjéül 1Kir 21,1–16-ot, azaz a Nábót szőlőjéről szóló történetet választotta. Az istentisztelet másik részében Esztergály Előd személyes biznyságtételén túl Ravasz László néhai református püspök 1956. november 1-én, a Magyar Rádióban elmondott beszédének egy részletét olvasta fel rámutatva annak ma is aktuális voltára.

NOVEMBER

A délelőtti ködös idő után napsütés várta november 1-jén a szeretteik sírjához érkező csömörieket. Ezen a szombat délutánon került sor *Solymár Péter* tavaly elhunyt, korábbi lelkészünk sírkőavatására is. Az alkalom szolgálatát az unokaöcs és keresztfő, *Baranyay Csaba* kőszegi lelkész végezte. Igihirdetése a sírkövön is olvasható igevers alapján hangzott: „A keresztről való beszéd Istennek ereje” (1Kor 1,18). Ugyanazon a napon, egy órával később kezdődött az a temetői istentisztelet, amelyen a gyülekezet lelkésze, *Johann Gyula* a Szentírás szavával emlékeztette a hallgatóságot: a halál pillanata egy új élet kezdetét jelenti, és akik Jézusban halnak meg, azokra örök élet vár.

8-án vendégül láttuk az egyházmegye ifis csoportjait. Az ifjúságunk szervezte program mindenki számára sok örömet hordozott. A szervezést és a nap lebonyolítását *Bacsóné Palocsán Gréta* fogta össze nagyon gyakorlottan. Köszönjük a süteményeket és a főzést a *Tihanyi* és a *Dobos* házaspároknak.

9-én szupplikáció volt gyülekezetünkben, *Hegedüs Gábor* ötödéves teológus volt az igehirdetőnk. A vasárnap offertóriumát az Evangélikus Hittudományi Egyetem javára ajánlottuk föl.

Az egyházi esztendő utolsó vasárnapján tartottuk a novemberi családi istentiszteletünket. A november

A KISCOPORT TAGJAI A MAGUK KÉSZÍTETTE LUTHER-BÁBUVAL

23-ai alkalmon a zenéé volt az egyik főszerep, mivel gyülekezetünk kórusa több kórusművel is szolgált. Hatodévesünk, *Pápai Attila* ígehirdetésének illusztrációjául egy kis lámpást hozott magával, amely még inkább ráirányította a figyelmet arra, hogy mennyire szükségünk van a világosságra. Örökélet vasárnapján a főistentiszteleten – hagyományainkhoz híven – ez alkalommal is egy-egy gyertyával emlékeztünk meg az ebben az évben előrement szeretteinkre. Idén tizenhét kis gyertya állt a nagy gyertyatartó gömbön.

DECEMBER

Ádvent második vasárnapján a kórusal részt vettünk a Német Nemzetiségi Önkormányzat által szervezett községi gyertyagyújtáson.

Ádvent harmadik vasárnapján, 14-én a templom alapkövetésének ünnepét tartjuk, ismét felolvastunk a gyülekezettörténeti anyagunkból, emlékezve az ősökre. Ezen a vasárnapon szervezzük meg a hagyományos, kreatív ajándékkészítő foglalkozást a vasárnapi iskolában.

21-én délután kerül sor idén a gyermekek karácsonyi ünnepére és a kakaópartira.

Köszönjük a vasárnapi iskola vezetőinek és hittanárainknak, *Solymár Péternének, Boda Zsuzsának, Johanné Kertész Leának, Kalina Józsefnének, Bacsoné Palocsán Grétának, Manyikné Vereszi Katalinnak és Johann Pannának* az év folyamán tanúsított hűséges szolgálatot. Köszönjük *Reményi Gábornak* az alkalmon a gitárkíséretet.

Köszönjük kántoraink szolgálatát.

Köszönjük *Sajó Tamásnak* a honlap technikai működésében nyújtott segítségét. Köszönjük *Nyilas Imrének* és feleségének, *Györgyinek* templomunk oltárának virággal való feldíszítésében nyújtott egész éves segítségét.

2014-ben 212 867 forint folyt be az adózók 1%-os felajánlásából a Csömöri Evangélikus Gyülekezet Alapítvány számlaszámára. Köszönjük a felajánlott összeget! Az összeget ismét a gyülekezeti táborainkra fordítjuk.

Szeretettel közöljük a Magyarországi Evangélikus Egyház technikai számát: 0035.

A Csömöri Evangélikus Gyülekezet Alapítvány adószáma: 18665367-1-13. Kérjük, jövőre is támogassa adója 1+1 százalékával egyházunkat, gyülekezetünket. Köszönünk minden eddigi felajánlást.

A 2014-es esztendőben gyülekezetünk 500 000 forint támogatást kapott az önkormányzattól. Köszönjük a segítséget.

Presbitériumunk döntése alapján az évi javasolt gyülekezettámogató felajánlás összege felnőtt egyháztagonként 8000 forint. Kérjük, segítse mindenki sáfárainkat a gyülekezet számára vállalt feladatuk elvégzésében. Köszönjük a felajánlásokat és a sáfárok munkáját.

Köszönjük Urunknak az idei esztendő kihívásait, örömeit, ajándékait.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: JOHANN GYULA

Gyülekezeti csoportjainkról az egyházközség honlapjairól tájékozódhat. Szeretettel várjuk az érdeklődőket.

<http://csomor.lutheran.hu>

<https://www.facebook.com/csomor.evangelikus>

A lelkész elérhetőségei:

Johann Gyula: telefon/fax: (06) 28/445-030 vagy (06) 20/824-2074 • e-mail: gyula.johann@lutheran.hu

A 2014. ÉV STATISZTIKÁJA 2014. NOVEMBER 30-IG

KERESZTELŐK

A keresztség szentségében részesült 9 fiú-, és 10 leánygyermek, összesen 19-en:

Bóday Bálint, Galambos Eszter, Galambos Emma, Galambos Mirjam, Gál Máté Gábor, Krizsán Mátyás, Kemény Enikő, Schneider László, Szabó Tamás, Kiss-Iliás Hanga, Molnár Míra Luca, Felvári Luca, Halász Szilvia, Gerhát Zsombor, Bagyánszki Eszter, Ördög Ádám, Mikola Emma, Bazinszky Kolos Károly, Fábri István Mihály

„Az Úréi vagyunk.” (Róm 14,9)

KONFIRMÁCIÓ

Konfirmált 8 fiatal, 7 leány és 1 fiú:

Bartos Eszter, Biró Botond, Galambos Eszter, Indrik Dzszenifer, Johann Anikó, Szűcs Orsolya, Vereszky Dorka, Zelles Lili

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket.” (Jn 15,16)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

Házasságot kötött Isten áldásával 3 pár:

Fábri István - Nyerges Andrea, Kulich János - Jarács Teodóra, Bacsó Ferenc - Palocsán Gréta

„Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást.” (Jn 13,34)

TEMETÉSEK

Elkísértünk az utolsó földi úton 8 férfi és 9 nőtestvért, összesen 17 testvérünket:

Kis Tibor 78, Bátovszki Antal 85, Bátovszki Antalné sz. Bátovszki Katalin 83, Berczi Kálmánné sz. Winkler Frida 87, Késmárky Gézané sz. Vereszki Anna 75, Erdélyi Bertalan 82, Dudás Mihály 57, Paulovics Rezső Rudolfné sz. Romhányi Ilona 67, Lásan Györgyné sz. Szlaucó Mária 54, Dudik Józsefné sz. Erdélyi Anna 66, Schlekman Frigyes 66, Fábrián István 84, Gyimesi Andrásné sz. Bartók Terézia 93, Futó János 67, Malina Jánosné sz. Ó Nagy Katalin 87, Gróf Ferencné sz. Ilyés Julianna 73, Mészáros János 82

Elhunyt testvéreink átlagéletkora 76 esztendő volt. Bibliai kort 8-an éltek meg.

„Nincs itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük.” (Zsid 13,14)

A KARÁCSONYI ÜNNEPKÖR ALKALMAI

CSÖMÖR

December 14., advent 3. vasárnapja

9 óra: vasárnapi iskola, kreatív ajándékkészítő foglalkozás

10.30: istentisztelet és úrvacsora, templomalapköelhelyezési ünnep

18.00: advent esti istentisztelet

December 17., szerda

18.00: advent esti istentisztelet

December 21., advent 4. vasárnapja

9 óra: vasárnapi iskola

10.30: istentisztelet és úrvacsora

16.00: gyermekkarácsony, „kakaóparti”

December 24., szerda, szenteste

24.00: éjféle ünnepi istentisztelet

December 25., csütörtök, karácsony 1. ünnepe

9 óra: vasárnapi iskola

10.30: ünnepi istentisztelet és úrvacsora

December 26., péntek, karácsony 2. ünnepe

10.30: ünnepi istentisztelet és úrvacsora

17.00: felnőtt ifjúsági karácsony

December 27., péntek, János-nap

9 óra: karácsonyzáró istentisztelet

December 28., karácsony utáni vasárnap

9 óra: vasárnapi iskola

10.30: istentisztelet

December 31., szerda, óév este

18.00: óév esti istentisztelet

2015. január 1., csütörtök, újév napja

10.30: újévi ünnepi istentisztelet és úrvacsora

Január 4., újév utáni vasárnap

9 óra: vasárnapi iskola

10.30: istentisztelet és úrvacsora

Január 6., kedd, vízkereszt ünnepe

10.30: ünnepi istentisztelet és úrvacsora

KISTARCSA

December 21., advent 4. vasárnapja

9 óra: istentisztelet

December 24., szerda, szenteste

17.00: ünnepi istentisztelet

December 25., csütörtök, karácsony 1. ünnepe

9 óra: ünnepi istentisztelet és úrvacsora

December 26., péntek, karácsony 2. ünnepe

9 óra: ünnepi istentisztelet és úrvacsora

December 28., karácsony utáni vasárnap

9 óra: istentisztelet

December 31., szerda, óév este

16.30: óév esti istentisztelet

2015. január 1., csütörtök, újév napja

9 óra: újévi ünnepi istentisztelet és úrvacsora

Január 4., újév utáni vasárnap

9 óra: istentisztelet és úrvacsora

Január 6., kedd, vízkereszt ünnepe

9 óra: ünnepi istentisztelet és úrvacsora